

Gemiye Dönüyoruz-2

Nureddin Yıldız'ın Bolu-Aladağ'da gençlerle yaptığı "Gemiye Dönüyoruz" (2) dersidir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Biz gemimizi niye terk ettik? Gemiye dönme kararımızdan önce neden terk ettiğimizi de anlamamız lazım.

Gemiye terk etmemiz bizden önceki ümmetlerde de Allah Teâlâ'nın uyguladığı imtihan çeşitlerinden biridir. Musa ve İsa aleyhisselamın ümmetleri de gemiyi terk etmişlerdir ancak bu terk ediş, bir külliye terktir. Bizim ümmetimiz ise gemiyi bir nebze bırakmışsa da gemisini sahiplenmiştir ve dönüş gayretleri devam etmektedir.

Başımıza gelmiş olan, gemiden ayrı kalma şeklinde özetlediğimiz olayların toplamının adı **fitne**dir. Allah, iman ettiğini söyleyen bütün kullarını Âdem aleyhisselamdan beri imtihan ediyor. İmtihan olmayan bir kul bulunmadığı gibi imtihansız bir ümmet de yoktur. Her ümmetin kendine göre bir imtihanı var ve bizim imtihanımız da bize göredir. Mesela mal konusu bizim ümmetimize mahsus bir imtihandır.

Peygamber aleyhisselam Efendimiz, her ümmetin kendine mahsus bir imtihan yoğunluğu olduğunu ifade edip "benim ümmetimin imtihanı da maldır" buyuruyor. Çünkü mal-para, siyasete ve hayatın tamamına hatta dine hükmedebilecek ağırlıktadır. Allah Teâlâ öyle veya böyle, bütün kullarını dünya hayatında imtihan edecektir. Bu imtihanlar fitne dediğimiz olaylarla karşımıza çıkar. Buharî (3601) ve Müslim'de (2886) rivayet edilen bir hadis-i şerifi, bu konuyu anlamak için iyi düşünmeliyiz.

Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz, Ebu Hureyre'nin rivayetiyle buyuruyor: "Fitneler olacaktır. O fitneler olduğu zaman oturan, ayakta durandan daha iyidir; ayakta duran, yürüyenden daha iyidir; yürüyen, koşandan daha iyidir. Kim fitneyi ararsa onu bulur. Sığınacak bir şeyi bulan, fitneye karşı sığınsın."

Fitnelerin geleceği konusu Peygamber'imizin haber verdiği bir konudur. Bunun için de hiç kimse kadınların sokaklarda perişan durumda olmalarını baş edilemeyecek bir bela olarak anons etmemelidir. Çünkü Resûlullah aleyhisselam, fitnelerin olacağını haber vermiştir ve kadın fitnesi konusunu da bu fitnelerin en tehlikelisi olarak ikaz etmiştir. Kadından, maldan, siyasetten veya başka herhangi bir alandan bir fitneyle karşılaşan, bir sürprizle karşılaşmış değildir.

Resûlullah aleyhisselam bize fitneleri önceden haber vermiştir. Bahsedeceğimiz fitneler bizim sade beşer olarak kökten kaldırılabileceğimiz şeyler değildir. Mesela birilerinin çıkıp Resûlullah'ın hadislerine ve sonra da kendisine dil uzatması, Müslüman olduğunu söylediği hâlde Kur'an-ı Kerim ile oynamaya kalkması, bizim bela okuyup başımızdan atabileceğimiz bir fitne değildir. Eğer birileri camimizde-medresemizde Kur'an'ımızla oynuyor ve 'ben böyle düşünüyorum' diyebiliyor, ümmetin selefine karşı laubali ve tahkir edici davranabiliyorsa, bizim vazifemiz ona beddua etmekten önce onun varlığına rağmen Müslümanlığımızın köklerini korumaktır. Fitne de budur zaten.

Ashab-ı kiram, Resûlullah'ın mezara konması üzerinden elli sene geçmediği hâlde birbirleriyle savaşmak zorunda kalmışlardır; fitneydi bu. Ancak birbirleriyle savaşmalarına rağmen İslamlıklarına zarar vermemişlerdir. Birbirleriyle savaşmalarını bireysel bir konu olarak görmeye devam etmişler, dine mal etmemişlerdir. Sonradan gelen nesiller ise dine mal ederek kaybetmişlerdir.

Rabbimiz Kur'an'ında, "Sizden öncekileri fitneye düşürdük, sizi de muhakkak düşüreceğiz" buyuruyor, "sizden kim iman sözünü doğru söylüyor kim de yalan konuşuyor, anlayacağız." Karşına kadın fitnesi çıkacak, mal, şöhret fitnesi, tatlı konuşan sapıklık önderleri... ve aldanıp aldanmadığın görülecek.

İslam'a tutunuşunun küçük iplerle mi sağlam halatlarla mı olduğunu Allah böyle deneyecek. Çünkü zaten herkes Müslümanlık ve Peygamber'e bağlılık iddia ediyor. Test edildiğindeyse çoğu dökülüp azı kalıyor. Bu testin adı fitnedir.

Öyleyse fitneyi tanıma ve ondan korunma kültürümüz olmalıdır.

Bugün bir ilmihâl kitabı hazırlasak, abdest ve taharet konusundan önce, dinin elden nasıl gideceği ve fitnelere karşı uyanıklık bölümüyle başlarız. Zira abdesti öğrettiğimiz birine iki gün sonra biri gelip "Yüzünü yıkamaya gerek yoktu, bu aslında eli alına götürmekti" dediğinde kişi yüzünü yıkamayı bırakırsa abdesti öğretmemiz işe yaramaz hâle gelir. Fitnelerin neler olduğunu tarif etmediğim takdirde, sonraları küçük bir rüzgârla uçurulabilecek bir din veriyorum demektir.

Gemiye dönüşümüzün temel şartı, bu geminin yolcusu olmanın neler gerektirdiğini bilmektir. Enes ibni Malik'in Tirmizî'de rivayet edilen 2260. hadis-i şerifini bugünün imam-hatip liselerine, ilahiyat fakültelerine, camilere hatta evlerimize getirelim: "İnsanlara öyle bir zaman gelecek ki, bir insanın dinini koruması avucunda ateş tutması kadar zor olacak."

İnsan hacca da gitse hafız da olsa, birazdan sayacağımız fitne çeşitlerinden biriyle muhakkak imtihan edilecektir. Mümin-Müslüman, fitnelerin önünde çözülmeyen insandır. Fitnelerin önünde çözüldüğümüzde bütün iddialarımız boşa çıkmış, büyük konuşmuş ama olayların önünde küçülmüş demektir.

Bu tespiti Hac suresinin 11, Ankebut suresinin 10. ayetinde görebiliriz. Bunu kendimize bir ödev kabul edip mesela Seyyid Kutub'un Fızılâli'l-Kur'an eserinden okuyabiliriz. Bu minvaldeki konuları pek güzel aydınlatmıştır. Allah ona rahmet etsin.

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ.

"İnsanlardan bazıları 'harf' üzerinden imtihan edilirler. İşleri iyi gittiği zaman huzurludur. Başına diniyle ilgili bir sıkıntı geldiğindeyse geri döner." (Hac, 11)

'Harf' kelimesi, bildiğimiz harftir ancak bu ayetteki manası 'masa kenarı' anlamına gelir. Yani o kimseler masanın kenarında Allah'a kulluk ederler, buyruluyor. Bu köşede duruş, o kişiyi masanın üzerinde tutar; işler iyi gittiği ve sıkıntı çekmediği zaman 'süper Müslüman' ama biri aklına fitne soktuğu, ayeti-hadisi kurcaladığı veya parayla ilgili sorun çıktığı zaman yüzüstü yuvarlanıyor.

Bu ayeti okuyoruz ve ilahiyat fakültelerinde hatta şimdilerde artık imam-hatip liselerinde din-ayet-hadis üzerinden insanların nasıl yüzüstü yuvarlandıklarını izleyebiliyoruz.

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَئِن جَاءَ نَصْرٌ مِنْ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوْلَىٰ ۗ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ.

"İnsanlardan bazıları, Allah'a iman ettik, derler. Allah için eziyete katlanmaları gerektiği zaman, insanların tehditlerini Allah'ın cehennemi zannederler. Müminler zafere erdiklerinde de 'zaten beraberdik' deyip zafere sahip çıkarlar."

'İnsanların tehditlerini Allah'ın cehennemi zannetmek' ifadesi, insanların onun gözüne soktukları iş, para, aile, fors, makam tehdidi ve bunların elinden alınacağı korkusu karşısında adeta ceennem önünde duruyormuş gibi korku yaşadığını belirtiyor. İnsanlardan kurtarıyor; makamını, diplomasını, aşkını, parasını... ama ceennem önünde duruyor.

Allah yolunda biraz eziyete katlanma fırsatı önüne geldiğinde korkanlar, müminler bir mutluluk ve zafer elde ettiğinde ise 'hepimiz iman ediyoruz zaten canım' deyip sahip çıkmaya çalışırlar o zafere.

Bu ayetin örneklerini her gün onlarca defa görebilirsiniz. Öyle basit ve düşük örneklerdir ki bazıları, toplantılarımızda zikredip seviyeyi düşürmeye dahi değmez.

İmam-hatip liselerinin önü kapanacak ve üniversiteye girilemeyecek cümlesinin şakası bile söylense, bütün bir ümmetin önünde durduğunu iddia eden adamlar, çocuklarını imam-hatiplerden aldılar, 'çocuklarının geleceği kapanmasın' diye. Sonra imam-hatip(li)ler devletin başına geçince onlar da imam-hatip nesli olarak zaten hep burada oldukları gibi sözler ettiler. Bu kadar gülünç ve sefih!

Sanki Rabbimiz kolayca anlayabilelim diye bu derece iyi bir örneği önümüze koymuştur.

Fitnenin neden var olduğu ve bu varlığın hangi sonuçları doğuracağını bilmek ne sonucunu doğuracak? Bunu bilmeliyiz. Efendimiz aleyhisselam, Müslüman olmayı 'avucunda ateş taşımak kadar zor' diye nitelmişti –evinde dahi. Bunu Allah'ın ayetinde de apaçık biçimde görebiliriz.

Bir gerçek daha var ki önemlidir: Bir yanda ciğeri söküldüğü hâlde Allah yolundan taviz vermeyenler ve direnenler var, bir de çekirge gibi sürekli bir konumdan diğerine kaçıp zıplayanlar var. İşte bu tiplerin "ne dünyası ne ahireti vardır" buyuruyor Allah Teâlâ. Çünkü zor zamandayken Allah'ı bırakmışlardır.

Dikkat çekici bir hakikattir: Allah Teâlâ ashab-ı kirama hem Müslümanlıklarından razı olduğunu bildirmiş hem de onları fitneye karşı test etmeden ruhlarını almamıştır. Bin bir sebep ve çeşitle. Öyleyse bizi de test etmemesi mümkün değildir. Kur'an, "Sizden öncekileri sınadık, sizi de sınyacağız" buyuruyor.

Bizim bu durumda vazifemiz, bugün fitneler arasından karşımıza çıkanını bilip fitneye yakalanmamaktır. Zira her zamanın ve toplumun fitnessi başkadır. İnsanların açlıktan ot bulup yemeye çalıştıkları bir zamanın fitnessi, besbelli ki mal değildir. Öyleyse nedir? Onlar bunu bulacak ve bileceklerdir; açlıktan dolayı namuslarını pazarlayıp pazarlamayacakları olur belki. Herkesin fitnessi değişir, kabiliyete ve bu zamanın şartlarına göre.

Bugün karşımıza çıkmış fitne çeşitlerini incelemeliyiz. Bilhassa son yüz senedir ümmet-i Muhammed'in seyrini izlediğimizde, hele hele son on seneden beri Müslüman toplumların karşılaştığı belalar karşımıza sekiz ana başlık altında gelirler. Bu fitnelerin zararı bireysel olmaktan çok ümmet-i Muhammed'in bütününe dönüktür.

Bir çeşit fitne vardır ki kişinin kendisiyle ilgilidir; onu berbat eder ve öldüğünde de onunla birlikte mezara gider. Ama başka bir çeşit de vardır ki ortaya çıktıktan sonra bir kasabayı, yüz binlerce insanı ifsat etmiştir. Mesela Irak'ta ya da Suriye'de yapılmış bir eylem düşününüz; o eylemi dünya medyası gündeme getiriyor ve 'işte İslam böyledir' diyor, yaptığın o eylem internette kaldığı sürece de Avrupa'da Müslüman olacak kimseler ürüyor ve İslam'dan uzaklaşıyorlar. Ve bu şekilde İslam'dan uzaklaşanların sayısı beş-on değil; yüz binler. Bunlar İslam'dan korkuyorlar. Senin eylemin belki Suriye'nin küçük bir kasabasında yapılmış küçük bir şeydi ama şeytan bütün dünyaya sundu onu, nihayetinde belki de milyonlarca insan 'lâilâheillallah' demekten vaz geçti ve ahirete böyle gitti.

Öyleyse sen kıyamet günü dirilirken milyonlarca insanın cehennemde ebedî kalmalarının sebebi olarak dirileceksin.

Bu fitnelere düşmeme mücadelesi vermeliyiz ve acil çalışma alanımızı da bu maddeler oluşturmalıdır.

İşte bu türden fitneleri sıraladığımızda karşımızda 8 ana başlık görürüz.

- 1- Tekfir. Müslüman'ın başka bir insanı dinden atmasına denir. Yani başkasının kâfir olduğunu söylemek. Hâlbuki Müslüman, cennete adam toplayan kişidir, cennetten kimseyi kovamaz.

Tekfir Müslümanlar'ın başına açılmış yeni bir fitne değildir ama son zamanlarda öyle bir hâle gelmiştir ki adeta en büyük cihat, camiden birilerini 'atmak' kabul edilmektedir. Hacca gitmiş birine cehennemlik yakıştırmayı yapmak... Sanki ne kadar çok kişiye cehennemlik damgası vurursa kişinin derecesi o kadar yükseliyormuş gibi bir anlayışla hareket etmek... böyle bir düşünce peyda oldu.

2- Başkasını öldürme rahatlığı, hercümerç.

Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem bir hadis-i şerifinde mealen, Allah'ın karşısına insan kanıyla çıkmayalım da neyle çıkarsak çıkalım, buyuruyor. Zira hesabı ilk görülecek madde, kandır. Kan hesabı olmayanın işi ahirette kolaydır. Bir insanı öldürmek bütün insanları öldürmek kadar büyük bir suç kabul edilmiş.

Bu cümleleri okuyanlar, "Elhamdülillah, biz kimseyi öldürmedik" diyorlar ama başkasının birini öldürmesini kendileri cinayet işlemiş gibi bir ağırlıkta görmüyorlarsa dolaylı da olsa suçun ortağı olurlar. Bu dahi fitneye yakalanmaktır. Bir insanın başka bir insanı öldürmesinin haberinden, sanki kendimiz birini öldürmüşüzcesine bir ağırlık duymak gerekiyor; insan olduğu için. İnsan olmak, öldürmek fiilinin vahametini hissetmemiz için yeterlidir.

3- Ümmet-i Muhammed'in değer ve itikat kavramlarının sarsıntıya uğraması.

Ayet ve hadis, bizim için tartışılmaz kavramlardı(r). Eğer bu tartışılmazlık sarsılmışsa fitneye yakalanmışız demektir. Ümmetin müçtehitleri hata bile etse Allah'tan sevaplarını alırlar diye inanırken, müçtehit doğru bile söylese sözünü yok sayan anlayış türemişse fitne budur. Namazın en büyük ibadet olduğu bilgisi yerine başka bir bilgi oturuyor, Kur'an öğrenmek ve öğretmenin en hayırlı kitleyi oluşturanların işi olduğu yerine başka bir şey (en yüksek diplomayı almak) geliyorsa bu bir fitnedir.

Çünkü ümmeti ayakta tutan, mukaddesatıdır ve mukaddesat da kavramlarla ayakta durur. Kâbe'nin bir kavram olarak değeri vardır, taş olarak herhangi bir değerinden söz edemeyiz, nihayetinde Mekke'nin dağlarından koparılmış taşlardan ibarettir. Haceru'l-Esved, Resûlullah aleyhisselam onu selamladığı için değerlidir, taş olduğu için değil. Nitekim Ömer radiyallahu anh da bunu ifade etmiş, "Seni Resûlullah selamlamasa ben selamlar mıydım hiç" demiştir.

Eğer ümmet olarak Peygamber aleyhisselamı tartışabiliyor, ailesi-ehli-ashabına dil uzatabiliyorsak kavramlar yerinden oynamış demektir. Fitne budur.

İbni Mace'nin 4036. hadis-i şerifinde Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem, enteresan ve hepimizin dikkat etmesi gereken bir şeyden söz ediyor. İnsanların yıkılıp döküleceği bir fitne zamanından haber verirken, "İpsiz sapsızların büyük konularda konuştukları zaman" diye söz ediyor. 'Rüveybida' denilen bu kitle en ciddi konularda dahi söz söyler hâle gelmişlerse bu, kıyameti tutuşturan fitnelerin başladığını gösteriyor.

Bu kitleyi sosyal medyada da normal medyada da camide de görebiliriz. Geçen seneden beri cuma namazına gelmeye başlamıştır ama konuşmalarına bakarsın ki İmam-ı Azam'dan aşağı kalır yanı yok gibidir ilimde! Fil suresini okurken tecvitte fil kadar hatalar yapar ama Ebu Hanife'ye dil uzatabilir! Sabah namazını kılıp kılmadığı belirsiz ama caminin nasıl yapılması, namazın nasıl kılınması gerektiğini illa ondan öğrenmek gerekiyordu!

4- Dalalet liderlerinin bulunması.

Tereddüt etmeden ve üzerine basarak ifade ediyorum: Kıyamet gününde hiç kimse Resûlullah aleyhisselamın hadis-i şeriflerine dil uzatan birinin kitaplarını okuyup konferanslarını dinleyip sapıtacağı zaman, 'o da hocaydı, şu da hocaydı; ne bileyim ben' deyip kurtulamayacaktır. Çünkü Peygamber'imiz

aleyhisselam, “tatlı konuşan” kimselere karşı hepimizi uyarmıştır, “dün söylenmemiş sözleri söyleyecekler ve gerçek dini getirdim diyecekler.” Ebu Davud’da, Tirmizî’de, Buharî ve Müslim’deki ‘fiten’ (Müslümanlar’ın başına gelecek fitneleri anlatan bölümler) bahislerini okusaydın bugünkü fitnelerin uzaydan gelmediğini anlayacaktın. Tatlı ve ikna edici konuşan bu gruptan korktuğunu söylüyor Efendimiz aleyhisselam. Bu kimseler alîmu’l-lisân (dili iyi bilen) olacaklar.

Ümmet-i Muhammed’in dün bilmediği şeyleri bugün keşfettiğini söyleyenler, dalalet ve sapıklık örnekleridirler. Bunlardan birine “bir kerecik” olsun dinlemek için takılan Müslüman, kıyamet günü mazeret sunamayacaktır. Hele hele her hocanın sözlerini dinleme imkânı olan böyle bir zamanda... Günümüzde dağ başında elli sene mahsur kalıp sadece sapık sözleri olan bir hocayı dinleme imkânı bulabilen biri de olmadığına göre...

Yalnızca anlatımı daha cazip geldiği ve nefisini okşadığı, bir yenilik olmasından dolayı çekici gelmesi sebebiyle dinliyor olmak, sapıtma sonucunu doğurduğunda hiç kimse mazeretle Allah’ın huzuruna çıkamaz.

5- Mal fitnesi.

Mal denince akla hemen para gelir. Ama para getiren şeyler de mala dâhildir; diploma, fors, devlet makamı... İnsanlar neden devlet memuru olmak için can atarlar? Çünkü ucunda para garantisi vardır. Özel sektör, devlet gibi garantili para vermiyor. Devlet işten çıkarsa bile para veriyor nerdeyse.

6- Çoluk çocuk fitnesi.

Bu bazen huzurlu bir aile yuvası kuramamak şeklinde bazen de kurup sürdürememek olarak tezahür eder. Bazen çocukların karşı duruşuyla olur. Her hâlükârda önümüzde ailenin bir çeşit fitnesi durur. Erkeksen hanımın ve çocukların, kadınsan kocan ve çocuklarıdır.

İstisnası olmaksızın herkes bu fitneye uğrar. Sadece Allah Teâlâ’ya iyi sığınmıştır bir kulu ki sığınmasından dolayı Allah’ın yardımını görmüş ve kurtulmuştur. Fitneye karşılaşmış olmanın kaçınılmaz sonucu batış değildir nitekim.

7- Kadın.

Kadın fitnesi bu asırda, kadınların da başına bela olmuştur. Erkekler açısından bakıldığında büyüktür ama kadınlar dahi bundan Allah’a sığınacak hâle gelmiştir.

8- Kâfirlerin Müslümanlar ve İslam ile ilgili savaşı ve çalışması.

Bu fitneye karşı da neler yapılacağını ilmî mücadelemiz esnasında göreceğiz.

Şimdi birinci maddeye dönmeliyiz: Müslüman’ın, sanki kendisi cennete garanti girmiş gibi kimin girip girmeyeceğine karar vermesi. Bunu yapan kişi de yapana hoş bakan da tehlikeye karşı teyakkuzda bulunmayan Müslüman da fitneye düşmüştür. Öyleyse nasıl topraklarımızda gözü olan düşmanlara karşı bir plan yapıyorsak birilerinin imanımızı yok saymasına karşı da planlı ve tedbirli olmamız gerekir.

Tekfir fitnesini ashab-ı kiram zamanına kadar götürebiliyoruz. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellemin gününde dahi vardı. Buharî (4351) ve Müslim’de (1064) Ebu Said el-Hudrî radiyallahu anının rivayet ettiği bir hadis-i şerifte Efendimiz aleyhisselamla kaba saba konuşan bir adamdan söz ediliyor. Adam sinirlenip gidiyor. Ebu Said el-Hudrî bu adamın tipini de tarif etmiştir: “Gözleri batık, elmacık kemikleri ileri çıkmış, alnı küçük, saçları kesilmiş, eteklerini yukarı çekmiş, deli gibi biri...”

O adam ayrıldıktan sonra Efendimiz aleyhisselam, “Bu adamın soyundan birileri gelecek, Kur’an’ı sizin okuduğunuz kadar iyi okuyacaklar, Müslüman olduklarını söyleyecekler ama okudukları Kur’an

boğazlarından aşağı inmeyecek. Ben onların gününde olsam İslam'a verdikleri zarardan dolayı, Allah'ın Semud kavmini helak ettiği gibi hepsini öldürürdüm."

Hedefi Müslüman olan, güya Müslüman. Müslüman öldürmeyi ibadet kabul eden, güya Müslüman.

Böyle bir tekfirici kadro Efendimiz aleyhisselamın uyarılarında bulunuyor. Ashab-ı kiram zamanında da 'haricîler' adıyla var oldular. Hazreti Ali radiyallahu anhu da onlar şehit ettiler, 'Allah rızası için.' Şimdi ise genel olarak radikal adıyla anılırlar.

Bunların bazı özellikleri dikkati çeker:

- Hiçbirinin başında bir âlim veya müçtehit yoktur. Çoğu okuma-yazma bilmeyen lafazan kimseler tarafından başları çekilir.
- Eğitim, siyaset, ziraat, ticaret gibi projeler için yola çıkmamışlardır. Hep dağıtmak ve fitne üretmek için vardılar. Bu grupların kurduğu bir okul, fabrika veya herhangi bir projeleri yoktur. Tenkit etmek ve dağıtmak için çalışırlar. Sürekli eleştirir ve sürekli bir şeyleri yanlış bulurlar.
- Sadece Kur'an ayeti kullanırlar ve bir de beğendikleri hadisleri. Ayetler içinden de seçme yaparlar; öldürmek ve vurmak ile ilgili olanları. Çünkü insanlar bozulduğunda ıslah etmek için gelmiş değildirlere. Bozmak için gelmişlerdir. Bir medrese kurup hafız yetiştirmekle işleri yoktur ya da fabrika kurup Müslümanlar'ın geri kaldığı bir iş alanında ilerlemekle. Sadece dağıtırlar.

Kalıcı konumda olmadıkları için daima dert üretirler ve 'onlar da Müslüman kardeşlerimiz' diyerek bir arada durmak, zaman içinde onlardan biri hâline gelmek sonucunu doğurur. Öyleyse biz Müslümanlar olarak, ümmet-i Muhammed'in camilerini bombalamakta ve çocuklarını öldürmekte, yüzlerce yıllık birikimin erimesinde sakınca görmeyen bu kimselerle mesafeli bile duramayız. Ancak kâfir de demeyiz, onların durumuna düşmemek için. Fitne deriz.

Geldiğimiz noktada, bu fitnelerin neden doğduğunun da birtakım sebeplerini sıralamalıyız.

-En önemli neden, insanların zevklerini Allah'a ve Peygamberi'ne teslim etmemeleridir. Keyfimiz, arzumuz ve düşüncemiz Allah'a ve Peygamberi'ne teslim edilmelidir. Bir şeyi düşünürüz; Kur'an'a ve Peygamber'e uygunsuz. Değilse düşünmeyiz. Tıpkı düşünümüzü içkili yapmayı isteyemememiz gibi.

-Dinde aşırılık da bir fitne nedenidir. Mesela: Namaz en önemli ibadettir. Öyleyse orucu en önemli konumuna getiremeyiz. Anne-baba, Allah'tan sonra en büyük hak sahipleridir. Bu konuma hoca-arkadaş-hoca efendiye getiremeyiz. Allah'tan sonraki en büyük hak sahibinin şeyhin olduğunu söylediğinde fitne nedeni olunur. Bir derse giderken anne-baban izin verirse gidebileceğin sonucu doğar böylece.

-Müminler Allah'ın takvimini kullanmak zorundadırlar. Takvim Allah'ındır. Bizim duvarlarımız-telefonlarımızdakiler geçici takvimlerdir. Dinle ve İslam'ın yeryüzündeki geleceğiyle ilgili takvimler Allah'ındır. Böyle olunca da 'biz seçimleri kazandık, dolayısıyla İslam geldi' diyemezsin. Beş yılda bir seçim diye planı olan sensin ama bu aynı zamanda Allah'ın planı mıdır? Belki de Allah iki yüz sene sonrası için ümmete bir zafer belirlemiştir. Bunu hesaba katmamak aceleciliktir.

-Ümmet-i Muhammed'in müminlerinin birbirleriyle mümince yardımlaşamaması da bir fitne nedenidir. Enfal suresinin 73. ayetini kendimize ödev olarak belirlemeli ve tefsirini de ailece oturup okumalıyız:

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ.

“Kâfirler yeryüzünde birbirlerinin destekçisidirler. Eğer siz de böyle yapmazsanız fitne olur ve yeryüzünde bozgunluk meydana gelir.”

Bu ayet bize, organize olmamış Müslümanlar’ın fitne sebebi teşkil ettiğini söylüyor. Her ne kadar aynı Müslümanlar namaz kılıp hacca gidiyorlarsa da bu, hayatın gereklerinden bir kısmını yaptıklarını gösterir, hepsini değil. Müslümanlık organize olmayı gerektiriyor.

-Ümmetin hocalarının aktif olmayışı. Memur zihniyetli hocalar yeryüzünde fitne nedenidirler ve kıyamet günü dirilirken de bu vasıfla dirileceklerdir. Bu hususta da Hud suresinin 117. ayeti dikkatimizi çekmektedir:

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِیُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلِهَا مُصْلِحُونَ

“İslah ediciler (hocalar) aktif olduğu sürece, Allah bir yöreyi helak etmez.”

İslahla görevli kitle olan hocalar, yazar-çizerler memur mantıklı oldukları sürece, Allah’ın yaşamakta olduğumuz yerleri helak etmesine bir engel yoktur. Aydınların aktif oluşu o yöreyi kurtaran sebeplerdendir.

-İnsanların birbirlerine zulümleri ve haramlar normalleşiyorsa İslam anormalleşiyor demektir. Zulmün, fasıklığın ve haramın bulunduğu yerde İslam yoktur. İslam’ın bulunduğu yerde de haram, fık ve zulüm olmaz. İslam’ın duracak yer bulamamasından daha büyük zulüm de olmaz.

-Nankörlük. Allah’ın nimetlerini görmediği zaman kullar, Allah nimetlerini çeker. Domatesin bolluğuna, ekmeğin bulunmasına şükür gerektiği gibi ümmet-i Muhammed’in halifesinin, medreselerinin, cihat eden ordularının bulunması da bir nimetti ve nimetin şükrünün yapılamaması, kaldırılmasını beraberinde getirdi.

Hilafetimizi, evet, İngilizler kaldırdı ama Allah, İngiliz maşasını kullanarak aldı o nimetini. Zalim bazen, Allah’ın kulları arasına saldırdığı bir köpeği olur. Çünkü hilafetin kıymeti bilinmediği için Allah onu geri almıştır, Endülüs’te ve Bağdat’ta yaptığı gibi.

-En büyük fitne, ilmin diplomalaşmasıdır. Yaşanacak şeylerden çok, bir kâğıt parçası olarak değerlendirilmesidir ilmin. İlim, Müslüman’ın hayatı ve karakteri olmalıdır. Bu vasfını kaybettikten sonra diploma-evlenme-fors-geçim için elde edilir ve bu ruh Müslüman’ı ayakta tutmaz.

Peki, hadis ve tefsir ilimlerinde yapılmış bunca doktora çalışması ne olacak? Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem Tirmizî’nin 2653 numaralı hadisinde cevap veriyor: Ziyad ibni Lebid isimli sahabi bir gün Peygamber’imiz aleyhisselamın huzurunda otururken, Efendimiz aleyhisselam “bir gün Kur’an’ın kaybolmasından” söz etmiş. Yüreği imanla dolu bu sahabi, “ya Resûlallah” demiş, “ben, hanımım, çocuklarım... Kur’an’la dolduk ve onlara Kur’an’ı aşıyorum. Herhâlde onlar da çocuklarına aşılacak. Kur’an yeryüzünden nasıl kalkabilir?”

Efendimiz buyurmuş ki: “Ziyad, şu Medine vadisinde seni akıllı bir adam zannediyordum. Şu Hıristiyanlar İncil’i okumuyorlar mı? Yahudiler Tevrat’ı okumuyorlar mı?”

Okuyorlar ama amel etmiyorlar. Öyleyse Kur’an elimizdeyken de aramızdan kalkabilirmiş.

Bu söz aslında bize söylenmiştir. Binlerce Kur’an kursu ve yüz binlerce hafız bolluğu var ama amel, şeriat ve dinin devleti, Resûlullah’ın halifesi ortada yok.

Fitne gelince dağıtır. Gelmeden tedbirli olmak, gelince de Allah’a sığınmak lazım.